

De beleidsregel biedt voldoende duidelijkheid over de positie van het netwerkaansluitpunt, maar echter alleen na het lezen van de toelichting.

De beleidsregel gaat echter voorbij aan de intrinsieke verschillen tussen (1) draadloze en (2) bedrade modems en andere apparaten zoals (3) routers en (4) tv-ontvangers en de belangen van de consument hierin.

(1) Voor draadloze modems heeft deze beleidsregel geen toegevoegde waarde, daar deze al zijn ingebouwd in het apparaat van de consument, te weten de mobiele telefoon. Het is in het belang van de telecomaandbieder om alle verschillende modellen telefoons (=modems) te ondersteunen omdat de klant de telefoon niet als modem ziet maar multimedial apparaat. Voor machine-to-machine toepassingen is het eveneens gebruikelijk dat de afnemer zelf voorziet in een modem en hierin een simkaart van de aanbieder plaatst.

(2) Voor bedrade modems is het niet in het belang van de consument om deze zelf aan te schaffen. De consument ziet een bedrade modem als een dom apparaat dat enkel nodig is om gebruik te kunnen maken van een internetverbinding. Het enige belang is dat het apparaat het doet en de consument kan hierin het beste resultaat bereiken wanneer het beheer over het apparaat wordt uitbesteed aan de partij die de internetverbinding levert. Wanneer de consument zijn eigen modem zou moeten aanschaffen, kan de aanbieder van de internetverbinding hier geen adequaat beheer op uitvoeren en zal de consument bij een defect vriendelijk doch dringend verzocht worden om het lekker zelf uit te zoeken. Wanneer een aanbieder veel meer typen modems moet ondersteunen zullen de kosten hiervoor toenemen, welke uiteindelijk worden doorberekend aan de consument. Daarbij is het voor een aanbieder mogelijk om modems in bulk voor een aantrekkelijke prijs in te kopen, waar individuele consumenten het veelvoudige zouden moeten betalen.

(3) Routers zijn fundamenteel andere apparaten dan modems en hierin hebben eindgebruikers verschillende behoeften. De situatie is echter al zo dat afnemers vrij zijn om eigen routers te gebruiken. Ook wanneer de aanbieder een modem met ingebouwde router aanbiedt; de meeste aanbieders bieden de mogelijkheid om deze routerfunctionaliteit in de door hun geleverde modem/router uit te (laten) schakelen. Ook hier biedt de beleidsregel dus geen toegevoegde waarde omdat er al keuzevrijheid in routers is.

(4) TV-ontvangers zijn echter weer een totaal ander soort apparaat. In tegenstelling tot een modem is hier wel sprake van specifieke functionaliteit die in belangrijke mate kan verschillen tussen verschillende typen. Een tv-ontvanger is voor de consument in die zin meer te vergelijken met een mobiele telefoon. Het zou ook in het belang van de consument zijn om tv-ontvanger naar eigen keuze te kunnen gebruiken. Bijvoorbeeld om te kunnen beschikken over de mogelijkheid om opgenomen tv-programma's te kunnen overzetten naar een ander apparaat. Momenteel wordt dat in de regel namelijk onmogelijk gemaakt door de telecomaandbieder onder druk van de aanbieders van tv-zenders. Zeker gezien het feit dat het illegaal downloaden van films en tv-programma's tegenwoordig illegaal is, is het bijzonder in het belang van de consument om zelf van tv opgenomen films en tv-programma's te kunnen overzetten naar de computer, te kunnen ontdoen van hinderlijke reclameonderbrekingen en vervolgens via besloten netwerken met anderen te kunnen delen.

Concluderend is de strekking van mijn betoog dat deze beleidsregel er vooral toe zal leiden dat er meer kosten gemaakt moeten worden die hoe dan ook zullen worden doorberekend aan de consument. Ik pleit er dan ook voor om een en ander te laten zoals het is en te vertrouwen op zelfregulering van de markt.